

РЕШЕНИЕ

№ 1416

гр. София, 08.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 17.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **10514** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/:

Образувано е по жалба на С. Г. И., ЕГН [ЕГН], срещу принудителна административна мярка (ПAM), предприета по отношение на нея на 09.10.2020 г. – принудително преместване на МПС с рег. [рег.номер на МПС], без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач. Спорната ПAM е наложена от мл. инспектор П. Т. К., преназначен на длъжност старши полицаи в сектор „Общинска полиция“ към „Охранителна полиция“ при СДВР, с разпореждане в устна форма.

В жалбата се твърди, че приложената принудителна административна мярка е незаконосъобразна и не отговаря на действителността. Моли съда да бъде отменена наложената принудителна мярка.

В открито съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично като поддържа жалбата. Претендира разноски.

Ответникът – П. К. – старши полицаи в сектор „Общинска полиция“ при отдел „Охранителна полиция“ - СДВР, редовно призован, явява се лично, оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

От изготвените от ответника Докладни записки е установено, че на 09.10.2020 г. около 12:00 ч. автомобил марка „М.“, модел „Ц220“ с рег. [рег.номер на МПС] е принудително преместен на специализиран паркинг-гара П., тъй като е бил паркиран

неправилно на ул. “граф И.“ до 06-то СОУ към [улица]върху тротоара. В докладните записки е отразено репатрирането на автомобила, като са приложени и снимки на местоположението му.

При получаването на автомобила на специализиран паркинг, след заплащане на разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, ст.полицай В. В. О., за нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП е наложил на С. Г. И., ЕГН [ЕГН] АУАН № 495657 от 09.10.2020 г., като водач на автомобила, като акта е подписан от жалбоподателя без възражения.

Същевременно се установява, че на мястото паркирането не е разрешено съгласно чл. 99, ал.1 и ал.2 от ЗДвП, тъй като лекият автомобил е бил паркиран върху цялата ширина на тротоара, което прави невъзможни преминаването на пешеходците.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което жалбата е процесуално допустима.

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

С оглед на проверката, която съдът извършва по чл.168 от АПК на основанията по чл.146 от АПК, съдът приема, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма – устна, по аргумент за противното от чл.172, ал.1 от ЗДвП, не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при неговото издаване, същият е съобразен с целта на закона. Издаден е от компетентен административен орган, съгласно представените Заповед № СОА19-РД-09-11/04.01.2019 г. на Кмета на СО, с която са определени функциите на Звено „Общинска полиция“ и Удостоверения от СДВР.

Съгласно чл. 171, т. 5, б. “б“ от ЗДвП преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач, когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението; в този случай лицата по чл. 168 уведомяват районното управление на Министерството на вътрешните работи, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство; разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното управление на Министерството на вътрешните работи.

Разпоредбата на чл.94, ал.3 от ЗДвП гласи, че за престой и паркиране в населените места пътните превозни средства се спират възможно най-вдясно на платното за движение по посока на движението и успоредно на оста на пътя. Допуска се престой и паркиране на моторни превозни средства с допустима максимална маса до 2,5 тона върху тротоарите, само на определените от собствениците на пътя или администрацията места, успоредно на оста на пътя, ако откъм страната на сградите остава разстояние най-малко 2 метра за преминаване на пешеходци, което в случая е нарушено от жалбоподателя.

Както е посочено в становището на ответника на мястото, където е бил паркиран

автомобилът, върху тротоара, не са били поставени пътни знаци, регламентиращи правилата за престой и паркиране, но на мястото паркиране не е разрешено, обозначено и определено според чл. 99, ал. 1 и 2 от ЗДвП, който гласи, че в населените места собственикът или администрацията, управляваща пътя може да определи райони, пътища или части от пътища за зони за платено и безплатно паркиране в определени часове на денонощието и местата за паркиране по ал. 1 се обозначават с пътни знаци, пътна маркировка и надписи, чрез които на водача се указват условията за паркиране.

Съдът споделя извода на органа, че начинът, по който е паркиран процесният автомобил върху цялата ширина на тротоара, прави невъзможно преминаването на определена категория пешеходци – с детски и инвалидни колички. А и съгласно §6, т.6 от ДР на ЗДвП тротоарът е изградена, оградена или очертана с пътна маркировка надлъжна част от пътя, ограничаваща платното за движение и предназначена само за движение на пешеходци.

Видно от снимковия материал жалбоподателят е паркирал МПС изцяло върху тротоара, в нарушение на чл. 94, ал. 3 от ЗДвП – тротоарът не е обозначен за паркиране. Снимките са ясни и създават достатъчна представа за местоположението на автомобила.

Следователно оспорваната принудителна административна мярка се явява законосъобразна, постановена при правилно приложение на материалния закон и в съответствие с процедурните правила, в изпълнение на целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 63-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на С. Г. И., ЕГН [ЕГН], срещу принудителна административна мярка, предприета по отношение на нея на 09.10.2020 г. – принудително преместване на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: